

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1825/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др. Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Ружић, адвокат из ..., против туженог Града Вршац, кога заступа Градски правобранилац Града Вршца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/2018 од 18.09.2018. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/2018 од 18.09.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/2018 од 18.09.2018. године..

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 439/2018 од 18.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П 396/17 од 25.05.2018. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете укупно исплати 100.000,00 динара и то 50.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 50.000,00 динара на име претрпљеног страха, са законском каматом од пресуђења до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка од 72.000,00 динара, са каматом од пресуђења до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, решавања правног питања од општег интереса и потребе новог тумачења права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер се ради о чињеничном питању конкретног спора,

па нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за прихватањем одлучивања о ревизији ради новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 24.07.2017. године. А вредност предмета спора побијаног дела износи 100.000,00 динара.

У овом имовнскоправном спору који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела (100.000,00 динара) не прелази динарску протввредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија према члану 403. став 3. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**